

Slovenski Gospodar.

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gl. 50 kr., za pol leta 1 gl. 30 kr., za četrt leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravnistvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice hšt. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, po 3 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Iz državnega zbora.

Veliko upanje se je stavilo v državni zbor, v katerem so letos prvokrat sedeli tudi zastopniki onih državljanov, ki do zdaj niso imeli volilne pravice. Tudi presvetli cesar sami so se nadjali v prestolnem govoru, da bo izvršil državni zbor velevažne naloge v blagor obrtnikom, kmetom in sploh na korist vsem udom človeške družbe. Toda kolika prevara! »Slov. Gospodar« je, kolikor je pripuščal prostor, prinašal natančna poročila iz državnega zbora, ki so spričevala, zakaj se v državnem zboru ne more nobena stvar dognati. Tega so krivi bili edino nemški liberalci; ker so zgubili večino v državnem zboru, so dan za dnevom po zbornici nagajali in ropotali, da večina poštenih poslancev ni mogla priti do nobenega dela.

Nikar ne mislite, ljubi Slovenci, da so vsi nemški poslanci tako nagajali. Ne; blizu 35 katoliških nemških poslancev, n. pr. iz Štajarske gg. Karlon, Hagenhofer, Jožef Kurz, Wagner in Herk, ki so izvoljeni od nemških katoliških kmetov, torej mnogo katoliških nemških poslancev je držalo skupaj s slovanskimi poslanci in bi radi delali na blagor svojemu ljudstvu; pa jim ni bilo mogoče.

Državni zbor je sicer zboroval; toda po zdajšnji postavi nima predsednik avstrijske zbornice pravice, kričače in razgrajalce spoditi iz zbornice in ni v stanu, napraviti mir v zbornici. Drugače je to po drugih zbornicah. Ko je dne 5. junija v francoskem državnem zboru neki poslanec razgrajal, mu je predsednik veleval, naj zbornico takoj zapusti. Ko pa tega storiti noče, pride osem vojakov v zbornico in ti so ga siloma odpeljali iz hiše. Takšno postavo potrebujemo mi za avstrijski državni zbor; potem se bo dalo storiti kaj uspešnega. Ko bi vojaki odpeljali iz zbornice Schönenererja, Wolfa, Türka, pa še nekatere druge Slovincem znane poslance-kričače in ropotače, nastal bi kmalu v zbornici mir.

Vlada si torej ni mogla s tem državnim zborom nič pomagati; zaradi tega je v dogovoru s zbornično večino sklenila, državni zbor skleniti. Vlada ima pravico, državni zbor preložiti, skleniti ali pa tudi razpustiti. Če se državni zbor za nekaj mesecev preloži, ostanejo pri novem shodu v službi stari predsedniki in stari, poprej izvoljeni odbori. Če se pa državni zbor sklene, se imajo pri novem shodu državnega zbora izvoliti novi predsedniki in novi odbori. Vlada ima pravico, državni zbor tudi razpustiti in razpisati zanj nove volitve.

Toda ta reč je v zvezi z groznimi težavami, z velikim hrupom in s silnimi stroški. Če se državni zbor sklene, zgubijo poslanci svojo imuniteto, t. j. svoboščino, vsled katere jih sodnija ne sme preganjati. In res smo čuli hitro po sklepu državnega zbora, da morajo poslanci

Wolf, Šajer, Cingr v ječo, da odslužijo kazni, katere so jim sodišča naložila že pred začetkom sedanjega državnega zbora. (Konec prih.)

Pred važnimi izpremembami.

Velike reči se pripravljajo v Avstriji. Celih 30 let v naši državi ni bilo tako imenitne izpremembe, kakoršne imamo pričakovati v kratkem. Za nas Slovence pa utegne biti ta prevrat tolikega pomena, kakor za noben drug narod avstrijski. A rekli smo »utegne«, ker bo to zavisno od tega, ali sami hočemo, ali sami kaj storimo za-se in za svoj zarod ali ne. In ta veliki prevrat bi izpolnil nam najgorkejšo nado, ki so jo gojili skoz stoletja naši pradedje. »Združena Slovenija« je ta nada, »Združena Slovenija« naš cilj. Komu ne utriplje veselja srce!

Kaj nas je našemu cilju tako približalo? V prvi vrsti poštena delavnost, neustrašenost in vztrajnost naših voditeljev, naj so načeljevali večji ali manjši četi; v drugi vrsti pa zavednost tvoja, o drago ljudstvo, to je: ljubezen do slovenskega jezika, ljubezen do svojih šeg, ljubezen do svoje zemlje, ljubezen do slovanskih so-bratov, zraven tega pa ljubezen in zvestoba do svojega vladarja. Toda vse to bi nas še zdaj ne bilo dovedlo tako blizo do cilja, ako bi nam ne bili pripomogli naši večstoletni, najhujši sovražniki, Nemci. Kako pa to? Vsa leta svojega obstanka je »Slov. Gospodar« in so, na čast bodi rečeno, vsi slovenski časniki opominjali in klicali »Pošteno se bojujmo, zahtevajmo le, kar je pravično, krivično reč pustimo, ne dajmo se zapeljati, da sovražniku vračamo hudo s hudim!« in tega smo se držali do današnjega dne; uverjeni pa smo tudi bili, da sovražnikom našim, Nemcem, za nebrojne krivice in nečloveške krutosti ne izostane plačilo. Tudi nismo obsojali nikdar vsega naroda nemškega, ampak le ono liberalno in prusko tolpo, ki je oslepila večino naroda svojega in mu izdrla srce in ž njim čut za pravičnost in ljubezen do bližnjega, in tudi nam prizadela toliko gorja.

Če se je naselil le jeden teh ljudij v slovenski občini, v koji sta vladala toliko let le mir in edinost, roval je tako dolgo, da je prišel po dobrosrčnosti soobčanov slovenskih v občinski svet; ko je sedel na toplem, pa je jel pljuvati po svojih sosedih, češ, nemščine se otroci v šoli premalo učé, duhovnik se vtika v politiko, učitelj ima napake itd.; če je pa sam bil preslab, našel je v pomoč v bližnjem trgu ali mestu obilico belcebov nižje in višje vrste. Kako še le tam, kjer je bilo v jedni občini več takih ščuk! Primer je na stotero. Povsod je hotel Nemeč vladati, vsakemu je hotel vcepiti svojega strupa; tako je delal v krajnem, tako v okrajnem in deželnem šolskem svétu, tako v okrajnem zastopu, tako

v deželni in državni zbornici, tako v ministerstvu in tako tudi v zasebnem življenju. In mi smo bili prepoustljivi in smo to trpeli in hudo trpeli.

Toda »vsaka sila do vremena«. Slovanski narodi avstrijski so se spametovali, poštemim Nemcem pa se je do gobovih zgnusilo, pustili so je in pridružili se nam. Pokazalo se je to na prvo v državnem zboru, kjer imajo od pomladi sem moške krščanstva in pravičnosti večino. To je velevažnega pomena, ker je od državnega zbora v prvi vrsti zavisna naša usoda. Stopili smo kači na glavo, toda kača še ni bila mrtva; tem huje se je vila, tem besneje je sikala, in velika je bila že nevarnost, da nam izdrkne izpod noge; a sedaj nam pride na pomoč junak, ki zamahne po kači — Bog daj, da bi bil smrtni udarec! Kdo je ta blaženi junak? Nikdo drugi, kakor naš presvetli, preblagi cesar; Bog jih živi, Bog jih varuj!

Da ne govorimo več v podobi: Nemška besneča druhal je divjala, ker je bila v manjšini, v državnem zboru dan za dnevom tako surovo, da kaj tacega še svet ni videl. Krščansko-slovanski večini uspešno delati nikakor ni bilo mogoče. Vsak dan je šlo 5000 gld. v nič. Sedaj so cesar državni zbor na naglem razpustili, ker so uvideli, da se od teh ljudij Slovanom in poštemim Nemcem godi neznosna krivica in brezmerna škoda. Večina pa zahteva po vsej pravici takih postav in sploh takih izprememb v Avstriji, da bodedo za naprej svojega življenja varni. In cesar so želje pravičnih odobrili, kakor je to izjavil ministerski predsednik grof Badeni; ko so se načelniki večine cesarju hvaležno poklonili, so cesar večino pohvalili, sovražnike njene pa ostro grajali. Ali se tega slobodno ne veselimo? Ali torej nimamo uzroka, gojiti nado na boljšo bodočnost?

Gotovo, ali vendar to še treba, da dosežemo svoj cilj, mnogege dela, ustrajne neumornosti in največje previdnosti. Večina v državnem zboru, ki bo odslej cesarja pri vladanju podpirala, sestoji iz Čehov, Poljakov, Slovencev, Hrvatov, Rusinov (sami Slovani) in krščansko mislečih Nemcev. Zahteva te večine je: Večje pravice posameznim kraljestvom in deželam, pravična izvršitev enakopravnosti vseh narodov v državi, gojitev pravega verskega mišljenja in nračnosti ter plodno delo za gospodarsko in socijalno povzdigo vseh slojev prebivalstva. Lepe besede, mislil bo marsikateri, ali ko bi se tudi uresničile! To pa je namreč uzrok našega veselja, da se morajo uresničiti; kajti 1. se brez večine ne more vladati, 2. se večina, kakoršna je sedaj, ne dá raztrgati in 3. so cesar, kakor je že bilo povedano, obljubili te želje izpolniti. Zgodilo se torej bode, kar večina zahteva, toda kako, to je vprašanje. Ni vse jedno, koliko pravice se dá deželam, ni vse jedno, kako se izvrši enakopravnost vseh narodov, ni vse jedno, v koliki meri in po kakih sredstvih se naj goji pravi verski čut itd. Kar je večina zahtevala, je torej le nekaj splošnega; njej pa še sedaj preostane natančneje povedati, kako se ji naj izjavljene želje izpolnijo. In zato je treba največje previdnosti in sloge med nami Slovenci, pa tudi med večino državnega zbora. (Dalje prih.)

Cerkvene zadeve.

Cerkvene slovesnosti v Rimu.

(Dalje.)

Utisek, katerega je napravila na nas notranja olepšava cerkve, je bil nepopisen. Velikanska bazilika je bila polna ljudstva, da se je glava do glave tiščala. Po sredini cerkve je bil z ograjo oddeljen prostor za procesijo. Okna Petrove cerkve so bila zagrnjena, tako da

zunanja svetloba ni prišla noter. Tisoče in tisoče gorečih sveč je razsvetljevalo čarobni polmrak. Raz sten so visele velikanske preproge, iz stropa so viseli neštevilni lestenci, zlasti v velikih lokih, ki odpirajo stranske kapele proti glavni ladiji, so viseli ogromni lestenci. Bilo je najetih mnogo za to nalašč izurjenih mož, ki so zažigali sveče. Zažiganje se je začelo ob 4. uri in so do sedmih komaj prižgali vse sveče v gornjih prostorih.

Petrov grob je bil ves v cvetju in svečah, starodavni Petrov kip iz bronca so tudi ta dan oblekli v papeško opravo. Na glavi je imel velikansko tijaro, ogrnjen je bil s širokim plaščem, na prsih je imel križ, na roki prstan, kakor bi bil živ.

Na dnu velike ladije je bil pripravljen prestol za papeža, ob straneh pa sedeži za kardinale in škofo. Za škofovskimi sedeži so bile tribune, t. j. vzvišeni prostori za diplomatske zastopnike pri sveti stolici, za rimsko plemstvo, za sorodnike obeh svetnikov in za druge različne osebe.

Ko so sv. očeta prinesli v cerkev, so pevci zapeli veličastno pesem: »Tu es Petrus« — Ti si Peter. Ko so dospeli do kapele, v kateri se hrani sv. Rešnje Telo, so papeža spustili na tla in so nekaj časa molili pred Najsvetejšim. Potem so jih zopet vzdignili, vseh oči so se obrnile na papeža, nesli so jih pa tudi tako visoko, da jih je lahko vsak videl, kdor le ni bil premajhne postave. Sv. oče so izgledali prav čvrsto, večkrat so se vzdignili in stojé blagoslavljali. Ko so jih od zahramentne kapele nesli dalje proti velikemu oltarju, zadonele so gori v kupoli srebrne trobente. To je bil slovesen trenutek; papež so se zdeli kakor duh iz onega sveta, trobente iz višave kupole pa tudi kakor godba angeljska.

Ko so jih prinesli na pripravljeni prestol, tedaj so se jim po vrsti poklonili kardinale, nadškofje in škofje. Na to se je začel obred, s katerim so slovesno prišteli svetnikom oba sveta moža.

Pred papeža stopi kardinal, predstojnik zbora za sv. obrede z jednim konzistorijalnim odvetnikom. Ta v imenu kardinala prebere kratko prošnjo, naj sv. oče blagovolijo prišteti svetnikom dva sveta moža. Prvokrat prosi nujno (instanter). Tajnik papeških pisem odgovori, da je stvar velike važnosti, zatorej naj navzoči prosijo najpoprej božje pomoči. Na to se kardinal vrne na svoje mesto, vsi s papežem vred pokleknejo in molijo natiho, pevci pa pojejo litanije vseh svetnikov. Ko so litanije končane, se papež zopet vsedejo, kardinal zopet stopi pred papeža in prosi v drugič nujnejše (instantius). Tajnik zopet opomni v imenu papeža, naj navzoči prosijo Boga sv. Duha za razsvetljenje. Kardinal, ki stoji zraven papeža, reče: molite! (orate), zopet vsi pokleknejo in tiho molijo. Čez nekaj časa reče kardinal: vstanite! (levate). Vsi vstanejo in papež zapojejo: »Pridi Stvarnik sv. Duh!...« Ko se odpoje himna v čast sv. Duhu, molijo še papež glasno molitev v čast svetemu Duhu. Potem se vsedejo in predstojnik zbora sv. obredov stopi tretjič pred papeža in prosi najnujnejše (instantissime). Sedaj odgovori tajnik, da sv. oče hočejo ustreči prošnji v čast božjo in poveličanje sv. cerkve. Sedaj vsi vstanejo in papež s škofovsko kapo na glavi stojé izrečejo kot učitelj in pastir vseh vernikov, da sta imenovana bogoljubna moža prišteta med število svetnikov, da ju verniki po celi sv. katoliški cerkvi smejo častiti in se jima priporočati.

Kakor vemo, so papež vsled obljube Kristusove in po milosti sv. Duha nezmotljivi, kadar kot najvišji učenik in pastir s Petrove stolice učijo in zapovedujejo, kaj imajo katoliški kristijani verovati in storiti, da se zveličajo. Ta dar nezmotljivosti velja tudi takrat, kadar koga svetnikom prištejejo. Ne kakor bi ga papež s tem spravili v nebesa, marveč po posebni pomoči sv. Duha

ne morejo prišteti med svetnike nikogar, ki bi ne bil že v resnici v nebesih. Sv. Duh ne more dopustiti, da bi verniki koga častili in se mu priporočali, ki tega ne zasluži ali še sam pomoči potrebuje. Na to so sv. oče zapeli »Te Deum laudamus« in za njimi je pela cela cerkev od jednega kota do drugega. Prav ganljivo je bilo poslušati, ko je cela cerkev, papež, škofje, duhovniki in posvetnjaki, pela veličastni hvalospev trojednemu Bogu. Zunaj so pa zazvonili vsi rimski zvonovi in celo uro naznanjali radostno novico. V prejšnjih časih so gromeli tudi topovi z angeljskega gradu, toda od leta 1870. je to prenehalo, ker je Rim v ptujih rokah.

H koncu so papež glasno molili molitev v čast novima svetnikoma in podelili »Urbi et Orbi« (mestu rimskemu in celemu svetu) svoj blagoslov. S tem je bila kanonizacija dovršena. Prvi izmed kardinalov je na to pel slovesno sv. mašo. Sicer bi papež sami maševali, toda zaradi visoke starosti in slabosti bi težko vzdržali dolge obrede.

Tristo pevcev, ki so bili razdeljeni v dva kora, je prav mojstersko pelo mašo glasovitega laškega skladatelja Palestrine (Missa Papae Marcelli). Po evangeliju so papež dali prebrati homilijo ali kratko pridigo o dveh novih svetnikih, ki bo pozneje prišla v brevir.

(Konec prih.)

Gospodarske stvari.

Kmetijski stroji.

(Konec.)

Kdor je živinorejec, mora imeti tudi dovolj rodovitnih travnikov. Tako pridemo slednjič na stroje, ki jih rabimo pri obdelovanju travnikov. Tu omenjamo stroj za kositi, stroj za sušiti in brano za vlačiti. Kar se prvih dveh tiče, meramo omeniti, da se lahko rabi tam, kjer so tla popolnoma ravna. Brano za travnike naj bi imel vsak bolj premožnejši kmet, ker tudi ni predraga; za 35 ali 40 fl. dobiš dovolj močno. Izplačala se ti bo v kratkem, ker že v prvem letu boš povzdignil rodovitnost travnika, ako ga povlečeš. Z brano namreč izruješ iz travnika ves mah, ki travo v rasti ovira, zraven pa tudi izrahljaš zemljo. V tako zrahljano zemljo pa lahko pride zrak, ki seno v rasti zelo povpešuje. Na ta način pa poravnaš tudi vse kratine, ki bi ti zadušile mnogo trave, zraven pa bi ti še pri košnji zelo nagajale, ker na kratinah se kose prav dobro brusijo. Za brano pograbi meh, ki ga porabiš lahko za steljo. Brano posodi tudi sosedu. Od nje se navadno na dan račun 1 fl. Vem za kmeta, ki povleče s svojo brano in živino travnik, ako mu dotičnik le mah prepusti, ki ga je izruval. To je pravo kmetovanje. Nekateri vlačijo travnike z navadno brano, ki so ji med zobe vpletli nekoliko bodečega trnja. Tudi to je dobro in boljše kakor nič, čeravno so na tak način delo ne more dovršiti tako korenito, kakor z vnašič za to narejeno železno brano. Ako hočeš imeti rodovitne travnike, jih dobro gnoji in pridno vlači.

Tu je v kratkem popisano vsaj nekoliko strojev, ki jih rabi poljedelec. Imamo jih še sicer več, pa ti so najnavadnejši. Pri primerni priložnosti hočem posamezne tančneje orisati z ozirom na kmečko korist. Sedaj pa naj bo o tem dovolj. Ti dragi kmetič, pa presodi sam, ako ti kaže, si katerega naročiti, svarim pa te, da se varuješ brezvestnih judovskih agentov, ki ti vsako leto vsiljujejo raznovrstne slabe stroje za drag denar. Mnogokrat dobiš stroj, ki ni za nikakšno rabo. Iz tega pa nastanejo pravde, ki jih moraš vedno le ti plačevati. Ako si naročiš stroj, obrni se na domače pre-

kupece in izdeljatelje. Savinjščane bi opominjal na Lorberja v Žalcu.

Konečno želimo, da bi se kmetje kolikor toliko vsaj ravnali po sledečem: Vinogradnik naj ima mlin za grozdje. Živinorejec si naj pripravi rezalnico, posestnik travnikov pa železno brano. Premožnejši posestniki ali pa občine naj si kupijo mlatilnice, katere se naj izposojujejo. Vse druge naj si naročijo tisti, ki jim ugajajo in imajo tudi denar. Za navadnega kmeta pa zadostujejo zgoraj naštetih stroji popolnoma. Vedno pa se držimo gesla: Judovskih oderuhov podpirati nikdar!

Sejmovi. Dne 12. junija na Teharjih in na Starih sv. gorah. Dne 14. junija v Kozjem, Siegersbergu, Brežicah, Slov. Gradcu, Žalcu, Ločah, pri Sv. Andražu v Slov. gor. in v Rogatcu. Dne 15. junija pri Sv. Barbari pri Oplotnici, v Mozirju, Arvežu, pri Sv. Juriju ob Ščavnici, v Lembahu, pri Sv. Vidu niže Ptuja, v Radgoni, na Planini, v Kostivnici in v Celju. Dne 16. junija v Imenem (za svinje) in na Bregu pri Ptuj (za svinje). Dne 18. junija pri Sv. Trojici v Slov. gor.

Dopisi.

Iz Gradca. (Podporno društvo za slovenske visokošolce v Gradcu.) Skoro bo dve leti, odkar je po večinoma znanih nepremišljenih homatijah krenilo delovanje »Graške podpiralne zaloge« na pot, kamor ji ni moglo slediti zaupanje slovenskega podpirajočega občinstva. Ker pa so usahnili viri, skrčile so se tudi poprej toli izdatne in mnogoštevilne podpore na redke in neznalne zneske in konec je ta, da strada mnogo slovenskih visokošolcev v Gradcu. To ni na škodo samo njim, temveč celemu narodu slovenskemu, kateri živo pogreša izučenega naraščaja po vseh slojevih javnega življenja. Pomislimo le na novi civilno pravdni red. Kje dobimo potrebno število pravdnikov, ako si jih sami ne odgojimo? A kako pomoči? Prosjatičti doneskov zavoženi »podpiralni zalogi« bilo bi v sedanjih razmerah brezuspešno. Čakati utokov, s katerimi so se nekateroiki bahali, da bodo sami obračunali z akademiškim senatom? S tem bi se le podaljšala doba stradanja za sedanje uboge dijake v Gradcu. Edino sredstvo iz te zagate je bilo, osnovati novo popolnem neodvisno »podporno društvo za slovenske visokošolce v Gradcu«. Pravila temu društvu, sestavljena po vzorcu jednacega dunajskega društva, potrdila je visoka vlada. Društveno delovanje se začne z osnovalnim občnim zborom dne 23. junija t. l. Za sedaj sprejemata dopise in pošiljatve vseučil. prof. dr. Gregor Krek ali pa dr. Benjamin Ipavec, Burgring štev. 4. Osnovni odbor se obrača v imenu podpore vrednih in potrebnih slovenskih dijakov graških do vsega slovenskega občinstva z najiskrenejšo prošnjo, naj blagovoli nakloniti obilnih doneskov novo ustanovljenemu društvu.

Od Sv. Jakoba v Slov. gor. (Volitve.) Malokaj je brati od nas v »Slov. Gospodarju«, čeravno bi se lahko o marsičem pisalo. Že delj časa je, odkar je zavladata v naši veliki občini, ki je prej bila v verskem in narodnem oziru na najboljšem glasu, obžalovanja vredna nesloga, katere povzročitelji so nekateri domačini in kratek čas tu bivajoči tujci, ki pa so vse prej nego dobri kristjani in Slovenci. Tako dolgo so delali, da je bil prejšnji narodni župan odstavljen in komisarju odano vodstvo občine, kar je do sedaj občino stalo že čez 400 fl. Jakobčani, kaj rečete o teh svojih prijateljih (?), ki so vam v teh slabih časih toliko denarja tako-

rekoč ukradli iz žepov! Dne 23. marca t. l. so bile občinske volitve, pri katerih so vsled zvičajnega ravnanja in brezmejnega hujskanja komaj zmagali nasprotniki katoliškega in slov. napredka. Ker so zelo nepravilno postopali pri teh volitvah, se je narodna stranka pritožila na okr. glavarstvo, ki pa še mora biti premalo podkvano v postavah, ker je rekurz zavrglo. Rekurz je šel sedaj v Gradec in namestništvo je drugače razsojilo in volitve v 2. in 1. razredu ovrlo. Kdor ima še kaj razuma, lahko spozna iz tega, kdo je kriv vsega nereda in velikega plačila v naši občini. Ljudje, ki so tako nepravilno ravnali pri volitvah, potem pa še blatili domače poštenjake, posebno naše duh. pastirje v »Marburgerci« in »Tagespošti« na najgrši način, so izdajalci vere in jezika svojega, so grdi odpadniki, proti katerim je zadnji čas, da se vzdignejo vsi Jakobčani, ki še imajo kaj ljubezni do vere in do naroda slovenskega, ki jim je mar varčno gospodarstvo, pravičnost in red v občini. V soboto, dne 19. junija bodo vnovič volitve za 2. in 1. razred. Jakobčani, pridite ta dan polno-številno na volišče in izvolite za odbornike može značajne, neomahljive narodnjake in verne kristjane, ne pa duševne propalnice in vetrnjake. Ta dan si rešite svojo čast in pokažite svetu, da v naši občini ni mesta ljudem, ki v blato teptaja vero in narodnost našo, ki le po krivičnih potih hočejo priti do vodstva v občini!

S Pilštanja. (Poštni pečat.) Leta 1893. je prišel na našo pošto poštni komisar iz Gradca. Našel je seve vse v lepem redu, le jedno se mu ni dopadlo, slovensko-nemški poštni pečat na slovenskem Pilštanju. Mislil je menda: To je starodavni trg, rojstni kraj blažene Heme, tukaj so sami poslovenjeni Nemci, zato naj bo od zdaj samo nemški pečat. In res dvojezičnega pobaše v svojo torbo, a pošta dobi samo nemški »Peilstein«. Po vsem naravno, da je to žalilo čut vseskozi narodnega prebivalstva. Zato je prosila občina Pilštanj v začetku leta 1896. na visoko trgovinsko ministerstvo, naj se ta krivica popravi. Potem je odposlala prošnjo občina Zagorje, a ker še nismo dosegli, za kar smo prosili, pridružili sta se še Prevorje in Drensko rebro. Tako so prosile vse občine, ki imajo pri nas pošto za dvojezični pečat. Po preteku celega leta vendar priroma od slavnega poštnega ravnateljstva iz Gradca slovensko-nemški pečat. Kdor trka, temu se odpre.

Iz Slivnice pri Mariboru. (Minoli so veseli) in milosti polni dnevi sv. misijona, ki se je pri nas obhajal od dne 12. do 19. maja in katerega so nam spet po šestih letih oskrbeli naš mnogozaslужni in za zveličanje svojih ovčic skrbni župnik, čast. g. France Hirti. Bog jim bodi zato plačnik! Udeležba je bila velikanska, ker na polju ni bilo nobenega nujnega dela. Lepo okinčana cerkev je bila pri vsaki pridigi natlačeno polna. Naši župljani, pa še tudi iz sosednjih far so pridno hodili poslušat besede božje in iskat dušnega miru in sreče, ki presega vse dobrote tega sveta. Ta sv. misijon je zopet novi dokaz, da naše ljudstvo je še dobro in verno in da nekateri hujskači in krivi preroki, kateri sami dušnega miru ne poznajo ter si na vse zvite načine prizadevajo še druge v časno in večno nesrečo spraviti, zastonj na skalo sv. Petra v zloglasni »Marburgarci« butajo. Zogibajmo se takih nesrečnih ljudij in Bog se jih usmili! Molitve žen, blagoslov in prepričevalne pridige so storile, da so se spravili z Bogom tudi tisti, ki so se mogoče že več let odtegovali. — V petek, dne 14. maja so bili pri sv. obhajilu otroci, katerih je bilo obhajanih okoli 350. Naj bi srečni otroci tega lepega dne nikoli ne pozabili in ljubemu Jezusu do smrti zvesti ostali! Stariši in predpostavljeni, skrbite za to! Vseh obhajanih pa je bilo okoli 2700. — Ljubi Bog plačaj Vam, čast. g. župnik, Vašo veliko skrb in trud, č. oo.

misijonarjema F. Doljak-u in J. Verhovcu, č. frančiškanom, o Feliksu iz Nazarja, o Benediktu iz Brežič, o. Nikolaju iz Maribora, č. o. Ubaldu, kapucinskemu gvardijanu s Krškega, č. g. vpok. župniku J. Košarju, č. g. kaplanu J. Tomanu in vsem č. gg. sosedom, ki so pridno in marljivo delali za zveličanje duš.

Hvaležni farani.

Izpred Kamnika na Kranjskem. (D o m a č u m e t n i k.) V Mekinjah je videti nov misijonski križ s Kristusom v naravni velikosti, katerega je izdelal že znani umetnik gosp. Josip Groselj iz Selc pri Škofji Loki na Kranjskem. Navedeni Kristus je tako izvrstno izvršen, da se le težko dobi boljši. Vsak, kdor ga vidi, ga občuduje, ker je v resnici umetno delo. Že lansko leto, ko sem se mudil po kupčijskih opravkih v Selcih, sem se prepričal, da je gosp. Groselj priznanja vreden umetnik. Imel je namreč dovršen ter prav izgledno izdelan kip sv. Jožefa z detetom Jezusom naravne velikosti, kateri bo cerkvi v Kresnicah gotovo najlepši kras. Ker je gosp. Groselj preskromen, da bi se sam hvalil in ponujal, zato naj bo tem potom priporočen vsej častitej duhovščini, kakor tudi vsem drugim, kateri potrebujejo kaj kiparskega dela, kipov ali oltarjev, bodisi iz lesa, kamna ali pa iz angleškega marmor-cementa. On je poleg tega pošten krščanski mož, ki dela ne le ceneje, nego tudi bolje, kakor marsikak tujec.

S Prevorja. (Nova cesta.) Z veliko zadovoljnostjo Vam, gospod urednik, naznanjam, da če boste v prihodnje hoteli kedaj v naše gorate, zapuščene in od sveta ločene kraje priti, pripeljate se lahko po lepi, gladki cesti od Šent-Jurija čez Košnico do Prevorja. Skoraj taka bo, kakor po mizi. To je namreč tista cesta, za katero se mi že pol stoletja potegujemo, a dozdej bili smo vedno preslabi. Letošnjega leta v spomladi potegnil se je pa za nas prav možgato naš izvrstni poslanec č. g. Jožef Žičkar v deželni zbornici. Omehčalo se je srce tudi kozjanskemu okrajnemu zastopu in kakor ste že javili, je z večino sklenil dne 31. maja pri seji, da naj se ta cesta gradi. Na papirju jo torej že imamo. Bog pa tudi daj, da jo kmalu imamo v resnici! Tako upamo, da si bo opomogel najrevnejši kraj cele spodnje Štajarske.

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Pri Nj. veličanstvu svetlem cesarju je bil dne 4. junija zagrebški nadškoj, Jurij Posilovič, bojda zaradi zadnjih saborskih volitev. — Uslužbenci pri tramvaju ali konjski železnici na Dunaju so štrajkali od nedelje sem. Ker se je za te reveže posebno potegoval župan dr. Lueger, je bil štrajk včeraj srečno končan. — Ta teden imajo na Dunaju avstrijski socijalni demokratje strankarski shod. Prvo besedo imajo krivokljuni židje Adler, Ellenbogen, Ingwer in Verkauf.

Češko. Meseca avgusta boje katoliški shod v Kraljičinem Gradcu za ondoto škofijo. — Mladočehi priredijo dne 6. julija veliko slavnost na čast krivovercu Husu. Pač prav zdaj jako neumestno. — Poslanec Kaizl je v nedeljo v Kraljevem Gradcu govoril o političnem položaju, ki je sedaj za Čehe sila ugoden.

Štajarsko. Dne 5. junija je priredil nemški »Volksverein« v Gradcu shod, na katerem je zoper nemške katol. poslance hudo udrihal baron Rokitansky, ki je lani ustanovil »krščansko kmečko zvezo«. Kakor že večkrat, je ta baron tudi tokrat pokazal, da je liberelec od pet do glave.

Koroško. Dne 8. junija se je deželni predsednik,

baron Schmid-Zabiérow, pripeljal na Dunaj; in od ondod se med svet javlja za koroške Slovence vesela vest, da bo Zabiérow v kratkem umirovljen. Pravičen mož mu naj sledi! Edino to želé Slovenci.

Kranjsko. Dne 27. junija se bode blagoslovila zastava pevskega društva »Ljubljana«. Nad 30 slovenskih društev pride na to slavnost v Ljubljano. — Glavna skupščina Ciril-Methodove družbe bode letos dne 5. avgusta v Škofji Loki. — V Ljubljani je imelo vedno vrlo in čilo katol. delavsko društvo dne 7. junija shod, ki je popolno zaupanje izrekel drž. poslancu dr. J. Kreku.

Primorsko. V Gorici se je ustanovila trgovska obrtna zadruga. O kako potrebne bi bile take zadruge po južno-štajarskih mestih! — Goriško sodišče je 22 vrtojbenskih slovenskih fantov zaradi nemirov ob volitvah obsodilo na eno ali pol leta ječe, v Pulju pa je samo tri tedne dobil neki Lahon, ki je psoval Avstrijo in cesarsko rodovino. Tu se pač prejasno vidi dvojna mera! —

Hrvaško. Sabor se snide v drugi polovici tega meseca. — Dne 30. maja so se v Zagrebu sešli vladi nasprotni poslanci. Bil je med drugim tudi razgovor o krivicah, ki se zdaj po volitvah godijo domoljubni duhovščini.

Ogersko. Svetli cesar so sklicali katoliški kongres ali shod, kjer se bode razpravljalo o avtonomiji ali samoupravi katoliške cerkve na Ogerskem. — Apony-jeva stranka se bojuje v kratkem združi z vladno stranko, gotovo zoper nas Avstrijce pri avstro-ogerski nagodbi.

Vnanje države.

Rim. Sv. stolica se je z rusko vlado glede novih katol. škofov za sedem izpraznjenih škofij popolnoma sporazumela. Čez tri leta so trajala ta pogajanja. V kratkem bodo vsi od vlade predloženi prelatje od sv. očeta za škofo imenovani.

Italijansko. Zaradi sleparij pri neapoljski banki se bode bivši ministerski predsednik Crispi vendar moral zagovarjati pred sodiščem. Pomagalo mu bode pet odvetnikov. No, mora mu biti že sila.

Francosko. Dne 25. julija se predsednik republike, Faure, z velikim spremstvom po morju odpelje na Rusko. Pojde namreč v Petrograd obiskat ruskega carja. Faureja bode takrat med drugim spremljal tudi vnanji minister Hanotaux.

Rusko. Ruski listi so pričeli odločno obsojati postopanje Angležev v Transvalu v južni Afriki, ter opozarjajo evropske vlade, naj ne pustijo, da bi kramarskim Angležem prišel Transval v pest, pa tudi naj pazijo, da se Krete kje ne polastijo Angleži. Pač pa so Rusi z ozirom na Kreto prijazni Grkom.

Turško. Zastopniki velevlastij sklepajo mir med Grško in Turško s turškim vnanjim ministrom. Oni dan je angleški zastopnik nasproti ministru izjavil, da Angleška Turčiji ne dovoli nobenega ozemlja. Temu sta pritrdila francoski in laški zastopnik. Ruski poslanec pa je neki dejal, da je Rusija zadovoljna, ako Turki v Tesaliji dobijo samo Tirnavos.

Grško. Grki silno želijo, da bi se mir s Turčijo prej ko prej sklenil; kajti ne samo v Tesaliji, ampak tudi v Epiru počenja Turki silne grozovitosti. — Ministerski predsednik Ralli skliče v kratkem državni zbor, da se prepriča, da v teh žalostnih časih večina poslancev vladi zaupa.

Špansko. Sedanjemu ministerstvu so se kar par tednov majali stolički. Ostane pa še v službi na izrečno željo kraljice Kristine. — General Weyler bode na Kubi preosnove vpeljal. Puntarje bode preganjal, mirne ljudi pa branil in jim prizanašal.

Za poduk in kratek čas.

Pismo slovenskega vojaka s Krete.

Mladiči naši so trdni ko hrast,
Kot smreka v planini so ravni;
A bolj še kot rast, jim srcé je na čast,
Rad 'ma jih naš cesar preslavni.

Kadar je treba Slovencem kakšne pravice podeliti, so Slovenci navadno zadnji med avstrijskimi narodi, ali pa celó ne pridejo na vrsto. Kadar pa je treba iti nad sovražnika, Slovence potisnejo v prve vrste. »Rad 'ma jih naš cesar preslavni«, pravi pesnik o naših mladeničih. Zakaj jih ima rad? Ker so mu hrabri, zanesljivi, zvesti vojaki. Pred slovenskimi vojaki se je celó odkril naš cesar! Saj so pa tudi slovenski fantje vedno stali v prvih vrstah sovražniku nasproti, junaško so odbijali sovražnikove napade ter branili s svojimi četudi že krvavečimi prsi vero in domovino. Ko so krogle žvižgale krog junaških glav, mladeniči naši se niso zmenili zanje, klicali so sred bojnega viharja: Bog živi dom, Bog živi cesarja! Kako hrabro so se borili proti Nemcem pri Kraljevem Gradcu (leta 1866.), proti Lahom pri Kustoci (junija 1866) pod slavnim pred par leti umrlim nadvojvodo Albrehtom, pri Visu (julija 1866) pod admiralom Tegethoffom; proti Turkom v Bosni in Hercegovini pod slavnim Filipovičem!

Tudi letos je pozval presvetli cesar nekaj naših slovenskih mladeničev pod svojo zastavo, ne sicer na vojsko, namreč, da skrbijo za red in mir na daljnem otoku Sredozemskega morja, na Kreti. Sigurno bo zanimalo marsikaterega slovenskega mladeniča, pa tudi stariše, kojih sinovi so tam doli, če tukaj priobčim pismo slovenskega vojaka na Kreti. Pismo je romalo ravno teden dni s Krete v Kozje, a iz Kozjega v Brezovec nič več kakor 16 dni! Brezovec je od Kozjega le kake pol ure oddaljen! Pismo je ležalo na »slavni« kozjanski pošti. Pri nas namreč mora vsakdo vedeti, da ima pismo na pošti, sicer čaka lahko tudi eno leto nanj. Naše žalostne postne razmere bom že o priliki ožigosal. Pismo se glasi:

Kanea, dne 29. aprila 1897.

Draga prijatelja!

Dopustil mi je čas, da mi je mogoče pisati par besed. Radovedna bosta gotovo, kako se nam godi v tem tujem svetu med Turki in Grki. Draga moja prijatelja, daleč, daleč od Vaju sem se moral podati. Če premišljujem, kako široko je morje med nami in kje so še pa hribi in ravno polje, dozdeva se mi, da je nemogoče priti zopet v tisti blaženi domači kraj, kjer smo se zbirali nekdanj mi fantje. Žalostno je za nas vojake, ker moramo iti tako daleč se vojskovat. Naznanim Vama, da smo tukaj zdaj že močno zasedli otok, da Grk ne more nikakor noter, kakor če nas premaga. Naš cesar ima tukaj veliko vojnih ladij. Na vseh straneh otoka je straža. Grk ne more dobiti na nobeden način nič življenje (živeža), kar si je poprej preskrbel, to ima, zdaj mu je težko kaj dobiti. A miru si ne dá, on hoče vdariti čez mejo, če zgubi ali dobi. Težko mu bo priti čez mejo, ker ima preslabo orožje, premalo vojakov in posebno mu primanjkuje denarja, kakor Vama je znano, če prebirata kaj časnike. Večkrat je že streljal na naše ladije, pa brezvspešno. Naša vojna ladija, »Tiger« imenovana, pa je prišla od druge strani, ustrelil dvakrat na grško ladijo in naenkrat je le-ta obstala in ni mogla dalje, ali pa ni hotela, tega Vama ne vem povedati. Naznanim Vama, da smo tukaj vojaki vseh cesarjev. Rusi, Francozi, Angleži, Italijani, Turki in našega avstrijskega 87. regimenta 2. bataljon. Vsake vrste vojaki so in vsi smo združeni pod enim glasom: »hura, hura!«

Vse za dom in za cesarja,
Naš'ga Franca Jožefa,
Mi damo blago in kri!

Ne zamerita mi moje slabe pisave, kajti pečina mi služi za pisalno mizo. O, kako me bo veselilo, če mi odpiše eden ali drugi. Na vse kraje sem že pisal, a ne dobim odgovora. Veseli mesec majnik se približuje za Vas Slovence, ko boste obhajali priljubljene »Šmarnice«, o kako me vleče k Mariji v domačo cerkvico! Srčen pozdrav od nas vojakov, ki smo na Kreti! Trije smo iz naše fare (Polje pri Kozjem); jaz, Vajdič Anton in Mihec. Z Bogom!

Smešnica. A.: »Kaj pa svinja na sosedovem dvorišču tako neznansko cvili?« — B.: »Ker jo koljejo; mar si naj zdaj vriska?«

Razne stvari.

Domače. (Mil. knezoškoč) so se, kakor smo že zadnjič poročali, v petek, dne 4. junija popoldne ob 6. uri vrnili iz Rima in sicer hvala Bogu, prav zdravi in čvrsti. Na binkoštno nedeljo pa so peli ob 10. uri v stolni cerkvi slovesno sv. mašo, nato pa birmovali 505 otrok.

(Osebne vesti.) Danes se je pripeljal v Maribor nadvojvoda Rainer, da si ogleda tukajšne deželne brambovce, včeraj pa je korni poveljnik, podmaršal Succowaty iz Gradca, inspicial mariborsko vojaško posadko.

(V rogaškem okraju) se je vsled ministerskega odloka ustavilo iztirjevanje zaostalih davkov do meseca septembra. Ker je vsled lanske toče in prepovedanih svinjskih sejmov rogaški okraj silno obožal, je ta odlok za našega kmeta velike važnosti, za kar se imamo zahvaliti vlč. g. dekanu J. Tombahu, ki je po drž. poslancu, g. dr. L. Gregorecu izposloval davkoplaičcem to olajšavo.

(Božja pot pri Mariji-Loženski), podružnici Sv. Florijana pod Bočem, se vedno bolj širi in razcvita. Na binkoštni ponedeljek se je zbralo krog Marije Lavretanske na tisoče pobožnih romarjev. Prijazna cerkva in obilne uslišane priprošnje Marije-Loženske vabijo sem vernike od blizu in daleč.

(Skušnja iz štajarske zgodovine) se je včeraj vršila na mariborski gimnaziji. Dotični četrtišolci so prav dobro odgovarjali in so bili ti-le obdarovani: Jehart Anton in Tiller Fr., vsak srebrno medaljo; Berk Anton in Pintar Fr. po en zlat; Vargazon Ernst in Šanda Karol, po 10 kron in Persoglio Fr. knjigo. Med obdarovanci ni nobenega Nemca.

(Na Ptujju) se ta teden vršijo občinske volitve. Oni dan so v 3. razredu že bili izvoljeni sami veliki »Nemci«, med temi tudi pek Ornik, ki bržčas zopet postane župan. Kakor znano, je slovenska mati Ornika porodila pri Sv. Rupertu v Slov. goricah.

(V Radgoni) je binkoštno praznike nemško pevsko društvo imelo veliko slavnost. K tej so prišli nemški kričači od vseh vetrov, tudi iz Celja. Nekje so dobili slovensko zastavo ter jo na drobne kose raztrgali in te kosce vzeli seboj. Tako bi tudi radi s Slovenci napravili. — Slovenci, izogibajmo se nemških prodajalnic, nemških krčem, sploh nemških obrtnikov!

(Umrl) je na kliniki v Gradcu g. K. Jelovšek, trgovec v Rogatcu. Mož ni bil sicer našega mišljenja, vendar zavoljo svojega nesebičnega in mirnega značaja priljubljen tudi pri Slovencih.

(Na Gomilskem) pri »Matevžu« je bil dne 7. junija popoldne ob treh velik shod socialnih demokratov. Ko je predsednik njihovega govorniku Ropasu

vzel besedo, nastopil je krščansko-socialni govornik, a socialni demokratje so se resnice zbal in na komando svojega generala so pokazali peté. Več prihodnjic.

(Popolno neresnična) je vest, ki smo jo zadnjič objavili o napadu v Črešnjevcu pri Radgoni. Poslal nam jo je neki Franc Simenčič iz Zbigovec pri Radgoni. Sram ga bodi, ki laže slovenskemu listu in blati slovensko ljudstvo!

(Treščilo je) dne 4. junija v zvonik podružnice Sv. Vida v Hudini, v vitanjski župniji. Strela je grdo raztrgala streho na zvoniku ter švignila v cerkev. Škode je za 200 gld. Cerkev je zavarovana pri »Unio catholica«.

(Silni nalivi) dne 4., 5. in 7. junija so napravili na južnem delu Pohorja veliko škode; potegnili je deževje mnogo plazov, rodovitna zemlja se je na debelo zasula s peskom; pretrgali se kolovozi, voda je odnesla mnogo lesa in raztrgala jez pri Stinglčevem mlinu v vitanjskem trgu. Ubogo ljudstvo!

(Trojni požar.) O polnoči dne 29. maja so na Galošaku blizu Radgone zgorele tri vinogradne hiše in sicer Francu Kranjcu iz Slabotine, umirovljenemu gosp. župniku Fr. Lorenčiču in Henriku Potrču iz Slapšćine. Vseh treh požarov je kriva bojda ena in ista zlobna roka.

(Toča.) Na binkoštni ponedeljek je klestila toča po Rogatcu ter nekoliko poškodovala južnovshodnji del nadžupnije. — Na binkoštno soboto pa je toča nekoliko škode naredila po kamniški, svetokriški in št.-jurski župniji, severozahodno od Maribora.

(Varuj se pretepačev!) Dne 5. junija je nastal v Arelinu blizu Celja, pred gostilnico Karola Rajerja med fanti pretep. Martin Brglez iz Arelina jih je toliko dobil, da so ga morali spraviti v celjsko bolnišnico, kjer je v torek umrl.

(Duhovniške spremembe.) Č. g. kaplan M. Šket je postal provizor pri Sv. Janu pri Spodnjem Dravogradu. Ta župnija pa je razpisana do dne 14. julija.

Društvene. (Dijaški kuhinji) v Mariboru so darovali slavna posojilnica na Ptujju 50 fl., vlč. g. S. Gaberc, župnik na Framu, 25 fl. in vlč. g. Jožef Tombah, dekan v Rogatcu, 3 fl. Bog plati!

(Mariborsko dirkalsko društvo) priredi v nedeljo, dne 13. junija veliko dirko z lepimi dobitki na Teznu. Oglasiti se je treba do 8. ure v soboto večer.

(»Maticе Slovenske«) občni zbor bode letos v Ljubljani, v »Narodnem domu«, dne 23. junija. Za letos izda Matica sedmero knjig in sicer 1. »Letopis«, 2. Dr. Glaser: »Zgodovina slov. slovstva«, 3. X. zvezek »Zabavne knjižnice«, 4. Dr. Štrekelj »Slov. narodne pesmi«, 5. J. Šubie »Elektrika«, 6. S. Rutar »Trst in Istra« in 7. »Ant. Knezove knjižnice« IV. zvezek.

Iz drugih krajev. (Na praznik) sv. Cirila in Metoda, dne 5. julija, bodo posvetili v cerkvi M. B. v Loreti slovansko kapelo. Iz Slavonije in s Hrvaškega takrat pojde tja mnogo romarjev. Kdor se jim od Slovencev hoče pridružiti, mu več o tem pové g. dr. Mato Novosel, škofijski tajnik v Djakovu.

(Parobrod na Ljubljani.) G. Karol Kotnik na Vrhnikih je prosil dovoljenja, voziti po Ljubljani s parobrodom, in sicer od Vrhnikih do Ljubljane. Parobrod bode urejen za promet z ljudmi in z blagom.

(Velika požara.) Dne 4. junija je v vasi Trava na Kočevskem zgorelo 26 poslopij, med temi tudi nova šola in podružnična cerkev. — Dne 5. junija pa je blizu tam, v Zapotoku pri Sodražici ogenj upepelil 8 hiš in 8 gospodarskih poslopij. V obeh vaseh so zanetili otroci.

(Ne v Ameriko!) Avstrijski konzul v Filadelfiji poroča, da so se ondi delavske razmere silno poslabšale. Mnogo premogokopov je ostavilo delo. V Čikagi je 50 tisoč delavcev z družinami vred brez dela. V Filadelfiji pa je minolo zimo bilo 6—8000 avstrijskih izseljencev

brez dela. Vendar pa se je lani nad 65 tisoč avstro-ogerskih državljanov izselilo v Ameriko.

(Čujte, kaj žganje dela!) V soboto zjutraj so našli ljudje v Jesenicah na Gorenjskem blizu železniškega tira znanega žganjarja Fr. Svetino. Ubila ga je prevelika množina žganja, katero je bil zavžil.

(Koliko se je lani v Avstriji pokadilo tobaka? Pokadilo se je tobaka vsake vrste za 93 milijonov 205.869 gld.; to je za tri mil. 540.537 gld. več ko leta 1895. Med raznimi deželami je na prvem mestu Češka, potem Nižje Avstrijsko in Galicija. Vsega vkup se je pokadilo 1244 milijonov smodk in 1995 milijonov smodčic.

Listnica upravištva. J. G. iz Č. plačali do 1. avg. 1897.

Loterijne številke.

Trst 5. junija 1897: 16, 9, 77, 57, 82
Linc » » » 40, 4, 75, 7, 31

Bažnata obleka iz surove svile fl. 8.65

do 42-75 za popolno obleko — Tussors in Shantungs-Pongees — ter črna, bela in barvana **Hennebergova svila** meter po 35 kr. do 14 gld. 65 kr. — gladka, rižasta, karirana, pisana, damasti itd. (blizo 240 različnih baž in 2000 razl. barv, vzorcev itd.) **Poštnine in carine prosto na dom.** Vzorci obratno. Pošta v Švico se plača po dvoje.

Tovarne za svilo G. Henneberg (c. in kr. dvor. lif.) Zürich.

V zalogi tiskarne sv. Cirila v Mariboru se dobivajo:

Mešne molitvice za šolarje

1 komad 1 kr., 100 komadov 80 kr., po pošti 5 kr. več.

Svete pesmi za šolarje

Peti natis. 8° 64 str.
1 komad 10 kr., 50 komadov 4 gld.

Nakup hipotek, posojila na vse kraje, kapital za stavbe in trgovine, posojila za obrtnije, nakup in prodaja posestev in zemljišč. **G. Schmidt, Berlin - Charlottenburg, Schlüterstr. 9a.** 2

Dr. A. Praunseis

okrožni in praktični zdravnik
v Celju 9-22

ordinuje tudi za zobobolne vsaki dan od 9.—11. ure dopoldne in od 2.—5. ure popoldne v Celju

Ringstrasse št. 9.

Plombira se zlatom, srebrom in emailom po ameriškem sistemu brez vsakih bolečin in garantuje za najpopolnejšo izvršitev.

Učenca,

iz poštene hiše sprejme g. Mihael Černejšek, podobar, zlatar in slikar v Ptuj, Brandgasse št. 5. Ponudbe starišev pismeno ali osebno. 3-4

Učenec,

slovenskega jezika zmožen, se sprejme takoj pri Fr. Slavincu, trgovcu z mešanim blagom v Ponikvi na juž. žel. 2-2

Prostovoljna javna dražba.

V soboto, dne 3. julija 1897 predpoldnevom prodala bodeta na selu Jurij in Marija Golob svoje pri Sv. Benediktu v Slov. gor. ležeče posestvo potom prostovoljne javne dražbe. Natančnejši pogoji se izvejo v gostilni: „Pri stari pošti“ pri Sv. Trojici. 2-3

Majhna hišica 3-3

pri Mariboru, v kateri je sedaj branjarja, s 4 sobami, kuhinjo in hlevi ter s 1½ oralom njiv se proda za 3400 gold. (Hranilnica 1500 gld.) Več pove upravištvo „Sloy. Gosp.“

Učenca sprejme takoj J. Berlinger, pek v Gornji Polskavi. 2-2

„Slovanska knjižnica,

izhaja vsak mesec v 5 do 6 pol obsežnih snopičih. Cena za celo leto 1 gld. 80 kr., v razprodaji pa po 18 kr. snopič. — Doslej je izšlo že 56 snopičev.

„Knjižnica za mladino“

izhaja vsak mesec v trdo vezanih snopičih. Doslej je izšlo 23 snopičev. Cena za celo leto 2 gld. 40 kr., v razprodaji po 25 kr. snopič. — Naročila sprejema „Gorička tiskarna A. Gabršček“ v Gorici. — V Mariboru se dobé v prodajalnici Marije Prišternik, Tegetthoffstrasse št. 13. 13-15

Žganjarija

R. Wieserja v Hoči pri Mariboru.

Največa žganjarska zaloga na Štajarskem po čuda nizkih cenah.

Zdravilski konjak za boleznike in okrevance. kemično razložen in spoznan za čisto vinsko prekapnino. 22

Primerna birmska darila.

Molitveniki

v obeh deželnih jezikih, raznovrstno vezani, prodaje v veliki izbiri in čudovito po ceni

ANDREJ PLATZER,

(poprej Eduvard Ferline)

3-3
v Mariboru, Gosposke ulice 3.

!! Svoji k svojim !!

Naznanilo in priporočilo!

Podpisani najuljudneje naznanjam čast. duhovščini in slavnem občinstvu, da sem na prigovarjanje več gospodov si priskrbel **zraven svojega dela tudi pravico in delavce za slikanje in dekoriranje sob in dvoran**; tako tudi za razna druga pleskarska dela, za trgovske napise itd. Priskrbel sem si najfineje uzorce, kakor najbolje trajajoče barve, vse v velikem številu, tako, da zamorem z vsako še tako veliko firmo konkurirati. **Po najnovejši metodi se zamorejo izdelovati vsa dela tudi po zimi, za katera dela jamčim vsled trajnosti in finosti.** Častiti duhovščini se tudi za nadalnja naročila prijazno priporočam za naslednja dela: **Slikanje cerkva** na presno »all fresco«, temperra, kasein silikat itd. Vse to slikam strogo po cerkvenih zahtevah. Dalje se priporočam za slikanje oltarnih slik, slik sv. družine, na platno slikane, križevih potov, transparentov za cerkvena okna, cerkvene in društvene zastave, — katere popolnoma dovršim, tako tudi cerkveno nebo (baldahin). Za vse to zadoštuje mi naznaniti mero in kak damask, oziroma koliko se misli potrošiti.

Povsod naj velja geslo »Svoji k svojim«.

Priporočam se za obila naročila ter se biležim

Z vsem spoštovanjem

Ivan Nep. Gosar,

akad. slikar v Celju, „Narodni Dom“. (Štajarsko.)

Naznanilo.

V ponedeljek, dne 14. t. m. je v Kozjem navadni „Antonov sejem“. Ker so pa bili vsi sejmi v Kozjem do sedaj slabo ali celo nič obiskovani, zato je sklenil podpisani občinski zastop kozjanski v svoji seji dne 30. majnika t. l., da bo poskrbel po svojih močeh za vse, kar bi le utegnilo ali moglo povzdigniti kozjanske sejme. Skrbelo se bo, da se prižene mnogo in lepe živine, za katero je pripravljeno zelo ugodno ležeče kozjansko sejmišče. Podpisani občinski zastop opozori vse živinske in druge kupee in trgovce, da se v prav velikem številu zberejo dne 14. junija na Antonovem sejmu, kakor tudi drugokrat na vseh določenih sejmih kozjanskih.

Poskrbelo se tudi bo za tako zvano „sejmsko sv. mešo“.

V Kozjem, dne 8. junija 1897.

Občinski zastop v Kozjem.

V svrhu varnosti občinstva pred ničvrednimi ponarejanji nosim od sedaj nadalje to le oblastveno registrovano varstveno znamko.

Jedino pravi Balsam

(Tinctura balsamica)
iz lekarne pri „angelju varhu“
in tovarne farmaceutičnih
preparatov

A. Thierry-ja
v Pregradi
pri Rogatec-Slatini.

Preskušen in potrjen
od zdravstvenih
oblastev..

Najstareje, najpristneje,
najreelneje in
najceneje ljudsko

domače zdravilo, ki uteši prsne in plučne bolezni, želodčni krč itd. ter je vporabno notranje in zunanje. V znak pristnosti je zaprta vsaka steklenica s srebrno kapico, v katero je vtisnjena moja tvrdka Adolf Thierry, lekarna pri „angelju varhu“. Vsak balsam, ki ne nosi zgoraj stoječe zelene tiskane varstvene znamke, naj se odkloni kot čim ceneje tem nič vredneje ponaredbi. Pazi naj se toraj vedno natančno na zeleno varstveno znamko, kakor zgoraj! Ponarejalce in posnemovalce svojega jedino pravega balzama, kakor tudi prepupce nič vrednih ponarejenih, občinstvo varajočih drugih balzamov, zasledujem najstrožje sodnijskim potom na podlagi zakona o varstvenih znamkah. Kjer se ne nahaja zaloga mojega balzama, naj se naroči direktno in naslovi: Na angelja varha lekarno A. Thierry-ja v Pregradi pri Rogatec-Slatini. 12 malih ali 6 dvojnih steklenic stane franko vsake avstro-ogerske poštne postaje 4 krone, v Bosno in Hercegovino 12 malih ali 6 dvojnih steklenic 4 krone 60 vinarjev. Manj kot 12 majhnih ali 6 dvojnih steklenic se ne razpošilja. Razpošilja se samo proti predplačilu ali poštnemu povzetju.

Pazi naj se vedno natančno na zgorajšjo zeleno varstveno znamko, katero mora nositi v znak pristnosti vsaka steklenica. 20-20

Adolf Thierry, lekarnar
v Pregradi pri Rogatec-Slatini.

V zalogi tiskarne sv. Cirila v Mariboru se dobi
Za birmance lep spomin
in sploh za odrasle koristen molitvenik

„DUHOVNI VRTEC“
v V. natisu.

Zraven lepih molitev za očitno in domačo službo božjo obsega na 250 straneh še poduk za sveto birmo in 169 svetih pesmi: velja nevezan s podobo vred 32 kr., v usnje vezan z zlatim obrezkom 85 kr., v usnje vezan z zlatim obrezkom s kopčo 95 kr.

Sv. birma,

Poduk in priprava za ta sv. zakrament za šolo in dom v III. natisu.
1 kom. velja 6 kr., 10 kom. 55 kr. in 100 kom. 450 gld.

Kdo pije
Kathreiner-
Kneippovo sladno kavo?
Vsak

kdor ljubi okusno kavo, hoče zdrav
ostati in si kaj prihraniti.

Dva močna učenca

se sprejmeta v neko verižno kovačnico na
Hrvaškem blizu Kranjske meje. Več pové
upravn. „Slov. Gosp.“ 1-2

Zavarovanja proti toči

vsprejema tudi letos po cenenih premijah
„Unio catholica“. Več pové glavni zastop v
Gradcu, Radetzkystrasse. 1-3

Vezi za cepljenje trt iz patentovanega gumija

po načinu profesorja Göthe, kakor tudi dr. Kröczer-ja prodaja
jedino pristna in v nepreosljivi kakovosti

e. in kr. dvorna tovarna za gumi in celluloid

J. N. Schmeidler.

Glavna zaloga: Dunaj. Podružnica:
VII₂ Stiftgasse 19. I., Graben 10.

Naslov za telegrame: „Gummischmeidler.“ 21

Bartosch-ev cement za zobe, da si lahko sam plombuje zobe.

S tem sredstvom, ki je že nad 20 let v rabi, si lahko vsakdo brez truda po priloženem navodilu sam pripravi plombo za zobe; radi česar se sme imenovati posebno tam, kjer ni zobozdravnikov, dobrodošel pripomoček za daljše ohranjenje zob, in za varstvo proti zobobolu.

Cena 1 posodice 1 gld.

Dobi se pri

Jožefu Weis, (lekarna pri zamorcu)

DUNAJ, I., Tuchlauben 27., 14-15

kakor tudi v večini lekarn na Štajarskem.